

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 4 K, za pol leta 2 K in za četrt leta 1 K. Naročnina za Nemčijo 5 K, za druge izvenavstrijske dežele 6 K. Kdor hodi sam ponj, plača na leto samo 3 K. Naročnina se pošilja na: Upravništvo „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se pošilja do odpovedi. — Deležniki „Katoliškega tiskovnega društva“ dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 10 v. — Uredništvo: Koroška cesta šte. 5. — Rokopisi se ne vračajo. — Upravništvo: Koroška cesta šte. 5, vsprejema naročnino, inserate in reklamacije. — Za inserate se plačuje od enostopne petitvrste za enkrat 15 v, za dvakrat 25 v, za trikrat 35 v. Za večkratne oglase primeren popust. Inserati se sprejemajo do srede opoldne. — Nezaprete reklamacije so poštnine proste.

Urnava Pesnice.

Urnava Pesnice ne bo sicer zanimala vseh naših čitateljev, a znana je ta zadeva skoro vsem, kajti o njej se je že pisalo toliko, kakor o nobeni drugi vodi na Spodnjem Štajerskem. Tembolj pa bo zanimala stvar naše slovenske kmete od nemške meje sem, pa do pesničinega izliva v Dravo tje dol, kajti za njih je življenske važnosti. Videli bodo, kako so njih deželni poslanci, osobito dr. Jurtela, imeli v zadnjem zasedanju vedno skrb za svoje volilce, in da so vse štajerčeve vesti v tej zadevi, kakor vedno, le gole laži. Tukaj priobčimo poročilo dr. Jurtelovo na deželni zbor in pa postavo, po kateri se bo v bodoče urnavala Pesnica. Poročilo se glasi:

Visoki deželni zbor! Računsko poročilo štajerskega deželnega odbora za leto 1903 obravnava na strani 74 in 75 tudi urnavo Pesnice.

Iz tega poročila je razvidno, da se je dokončala urnava Pesnice v 9. sekciji III. oddelka že septembra 1903, da pa se dela v dotikajočih se sekcijah 1—8 niso mogla nadaljevati, čeravno je bil načrt zato odobren, ker še ni bilo dovoljenje pravomočno in še niso bila dokončana pogajanja v smislu sklepa deželnega odbora od dne 5. nov. 1903 zaradi doneska od strani poljedeljskega ministrstva.

Poročilo deželnega odbora sicer izraža upanje, da bo ta v stanu, deželnemu zboru še v tem zasedanju predložiti predlog, ki se opira na postavno urnavo tega podjetja. V krogih činiteljev se je dvomilo na tem, da bi se upanje deželnega odbora z ozirom na neugodni parlamentarni položaj v svrhu podpore od strani države v tem času izpolnilo.

S toliko večjim veseljem in zadovoljstvom se pozdravlja poročilo deželnega odbora, priloga 196 iz 1904, in v tem se nahajajoči postavni predlog. Kajti šele sedaj je urnava Pesnice v celem III. oddelku zagotovljena, ker je poljedeljsko ministrstvo načrt deželnega odbora zaradi urnave v sekcijah 1—8 odobrilo in dovolilo k proračunjenim stroškom iz melioracijskega zaklada 45 % doneska in sicer k večjemu 175.000 kron.

Ako se urnava v III. oddelku popolnoma dokonča, je namreč najvažnejši del urnave izgotovljen. Takoj se bodo pokazali blagodejni nasledki te urnave. S tem se je pomagalo na obeh straneh Pesnice bivajočim posestnikom, ki so največ trpeli vsled vedno se ponavljajočih porednij, ki so jim uničile vsako leto vse nade in ko so že obupali, da jim pomaga država in dežela.

Že po urnavi v III. torej v najspodnejšem delu, se bo pokazalo, da je načrt urnave dobro narejen, ker bo že ta urnava preplavljenje preprečila in najugodnejše vplivala na izpeljavanje in napeljevanje vode v spodnjem delu pesniške doline.

Predloženi postavni načrt določa doneske za to urnavo na jednaki način, kakor isti za urnavo 9. oddelka na podlagi postave od dne 3. novembra 1903.

Pohvalno se mora omeniti prijaznost c. kr. vlade glede dovoljenja doneska k urnavi. S tem velikim doneskom se je urnava močno pospešila in je bilo prizadevanje deželnega odbora in drugih činiteljev uspešno.

Deželni kulturni odsek odobrava torej njemu v pregled izročeni postavni predlog. V slučaju, da deželni odbor odobri ta postavni predlog, predlaga kulturni odsek, z ozirom na to, ker je upati, da bo postavni predlog v

najkrajšem času od cesarja potrjen, da se prične takoj z delom in da se urnava izvrši samo pri nizkem stanju vode, to je posebno v zimskem času, ko so tudi delavske moči cenejše.

Deželni kulturni odsek predlaga torej sledeče: 1. Visoki deželni zbor naj odobri predloženi postavni načrt. 2. Visoki deželni zbor naj sklene: Deželnemu odboru štajerskemu se naroča, naj prične takoj z urnavo Pesnice v pododdelkih 1—8 III. oddelka tudi pred sankcioniranjem državnega finančnega predloga.

Gradec, dne 29. oktobra 1904.

Jurtela, poročevalec.

Postavni načrt.

Postava z dne za vojvodino Štajersko o urnavi Pesnice v III. delu, oddelki 1—8, to je od Sokovega mlina nad mostom južne železnice do že urnanega 9. oddelka pod mlinom Senice v okrajih Ptuj in Ormož.

Na predlog deželnega zbora Moje vojvodine Štajerske odredim sledeče:

§ 1. Urnava Pesnice v III. delu, v oddelkih 1—8, od Sokovega mlina nad mostom južne železnice pa do že urnanega 9. oddelka je v smislu postave z dne 30. jun. 1884 podjetje, katero izvršujeta okraja Ptuj in Ormož, ki se pa podpira z deželnimi sredstvi.

§ 2. Kot podlaga za to urnavo služi načrt iz meseca februarja 1900, izdelan od c. kr. namestništva štajerskega in odobren od poljedeljskega ministerstva, kakor tudi pogoji vodnopravnega dovoljenja.

§ 3. Za to urnavo proračunjeni stroški 390.000 K, ki se ne smejo prekoračiti, se bodo plačevali: a) na podlagi § 6. št. 2. postave z dne 30. junija 1885 45 %, ki pa ne

LISTEK.

Ignac Mohorič.

Svojemu sokmetu zapisal v blag spomin Jos. Karba.

Nehalo je biti vrlo kmetsko srce, katero je tako močno gorelo za slovenski narod. Dne 5. svečana t. l. ob 12. uri po noči je umrl g. Ignac Mohorič, kmet v Podgorju pri Ljutomeru, v 76. letu. Vrli mož se je narodil v Hermancih, župnije Sv. Miklavža od pridnih kmetskih starišev. Ljudske šole je obiskal v Sv. Miklavžu in Ljutomeru, dalje v Mariboru, kamor mu je došla tužna vest o smrti njegovega očeta.

Ker je pa imel prevzeti po očetovi smrti sedanje posestvo z mlinom v Podgradju, moral je pustiti šolo v Mariboru in se posvetiti mlinarski obrti. Stopil je v uk v tedanji „Trumarjev mlin“ v Radgoni, kjer se je izučil in delal nekaj časa kot nadmlinar skupno z domačim sinom. Bil je oproščen vojaščine, ker je bil posestnik.

Približal se je čas, da je bil nekako prisiljen vsled starosti matere prevzeti posestvo. To je bila tista mati „Ana“, ki jo je Stanko Vraz tako lepo opeval. Vsled tega tudi ni čuda, če je ostal Vrazov narodni duh na tem domu in se ga je Ignac navzel. V zakon je vzel Ka-

tarino Sršen iz Podgradja in s tem dobil vrlo gospodinjino in rodoljubkinjo, katere je bilo zraven opravil gospodinjskih sama dobrohotnost in darežljivost.

Mislil bi človek — da bode ob takim pogrebu, ko je zatisnil tak dobrotnik dijaške mladine oko, ki je šestokrat posetila njegovo gostoljubno hišo, da se bodo potrudili in se udeležili pogreba, ali pa barem da se bo znašlo pero, ki bo zapisalo kakih skromnih vrstic; to se ni zgodilo, ker je bil — kmet, čeprav je daroval skoraj polovico svojih opravkov slovenskemu narodu. Z ženo Katarino sta skupno preživela 53 let, dobrih in slabih časov. Kot kmet je moral poskusiti britkost vsled ognja, povodnji in toče; sploh slabi časi so mu bili zmirom vedna zapreka. Zapustil je 5 otrok. Najstarejši sin je mlinar, eden je c. kr. sodni pristav v Ormožu, tretji je prevzel domačijo, četrti je posestnik v Ljutomeru in oskrbnik vinogradov; ta se je naobrazil za svoj poklic na sloveči grmski šoli pri Novem mestu na Kranjskem, hčerka pa oskrbuje sedaj osamelu mater.

Ker je bil mož zelo naobrazen, našel je mnogo opravila na narodnem polju. Ko so se začeli po letu 1860. zbirati v Ljutomeru značajni možje, kakor dr. Klemenčič, dr. Zarnik, Kukovec, Rajč itd. in si delali ognjišče za narodno delovanje, je bil g. Mohorič tudi zraven.

Tako so se skupno ogrevali za slovenske ideale in izpeljavali zdaj to zdaj drugo in s tem vabili ljudstvo k sebi. V dobrem spominu je še Ciril-Metodova slavnost, ki se je vršila ob tisočletnici slovenskih blagovestnikov nad Ljutomerom na „Vili“. Kako so takrat umetnični ognji švigali in pošiljali pozdrave prebivalcem po murski planjavi, ki je občudovala to novo prikazen! Prisostovalci so se pa na veselici spodbujali za svoj narodni obstoj. G. Mohorič je bil tudi sodelovalec pri „prvem slovenskem taboru v Ljutomeru“.

Kako ognjevito so takrat govorniki navduševali narod svoj za narodno delo. Pričetek v narodnem delu je potreboval pač mnogo truda in napora. Ledina orati se mora v znoju! Naš Ignac je bil tudi med tistimi, kateri so ustanovili okrajno posojilnico v Ljutomeru in je bil dolgo let delujoči član pri nji, kakor je bil tudi ud čitalnice ljutomerske. Ako pogledamo nadalje delovanje moža, moramo še omeniti, da je vabila njegova vzornost tudi k sebi gg. občinske predstojnike, kateri so iskali pri njem pouka in mu s tem nakladali skrbi in opravila, kar je vsakokrat rad storil. Dolgoletna služba cerkvenega ključarja pri ljutomerski cerkvi mu je dajala dovolj opravila, katera je opravljal rad, in to tem ložje, ker je imel sam obširni vinograd, pa je imel veselje zraven svojega tudi do cerkvenih.

presega svote 175.000 K, iz državnega melioracijskega zaklada, če se za to da postavno dovoljenje. Tega zneska ni treba vrniti. b) 45%, ki pa ne presega svote 175.000 K, iz deželnega denarja. c) 10%, ki pa ne presega svote 39.000 K. plačata okraja Ptuj in Ormož in sicer vsak okraj v tolikem razmerju, kolikor se nabaja v njem za uravnavo določenega obrežja. Če stroški ne dosežejo proračunjenega zneska 390.000 K, se odpiše prihranjena svota vsem plačevalcem v istem razmerju, kakor so plačali doneske.

§ 4. Dela pri uravnavi vodita okraja Ptuj in Ormož pod nadzorstvom štajerskega deželnega odbora oziroma štajerskega stavbnega urada. Natančneje določbe glede načina izvršenja tega podjetja, glede upliva c. kr. vlade in deželnega odbora, glede začetka in trajanja dela in glede izplačanja doneskov se prepuste posebni pogodbi, ki se sklene med državno upravo in deželnim odborom.

§ 5. Doneski za vzdrževanje uravnave, ki se izvrši na podlagi te postave, se razdelijo sledeče: a) okraj Ptuj 10%, b) okraj Ormož 10%, c) občina Moškanjci 5%, d) občina Sv. Marjeta 13%, e) občina Formin 15%, f) občina Samušani 20%, občina Cvetkovi 27%. Stroški za vzdrževanje se določijo vsako leto po tehničnem uradniku deželnega odbora, katerega odposlje dežela na svoje stroške, in po zaslišanju odposlancev okrajnega odbora Ptuj in Ormož in sicer za vsako leto naprej in se istočasno pregledajo stroški minolega leta. Delo izvršujeta okrajna odbora Ptuj in Ormož v svojem okraju z doneski, katere morata plačati zgoraj imenovana okraja in občine.

§ 6. Če bi okrajna odbora vzdrževanje zanemarjala, mora deželni odbor na predlog svojega tehničnega uradnika ista potom pristojnega političnega okrajnega glavarstva k temu v smislu vodnopravne postave prisiliti.

§ 7. Izvršiti ima ta zakon Moj poljedelski minister.

Rusko-japonska vojska.

Na suhem.

Iz bojišča v Mandžuriji sedaj dohaja jako malo poročil. In še ta, ki dohajajo, so si tako nasprotujoča, da ni mogoče spoznati pravega položaja. Novi poveljnik general Linevič poroča jako malo in s tem prikriva gibanje svojih čet. Istina je, da Rusi pridno pošiljajo čete na bojišče. List „Novoje Vremja“ piše, da so vesti o gibanju Japoncev, da bi obšli rusko armado, neosnovane. Japonska armada je očitno vsled bitke pri Mukdenu tako oslABLJENA, da je za poldrugi mesec ustavila

Ko smo leta 1892 in 1893 v prisotnosti g. okr. glavarja grofa Attemsa, potovalnega učitelja g. Matjašiča in mene, pregledovali ljutomerske gorice in naposled dognali v Presiki trtno uš, je bil presenečen in v strahu za žlahtne ljutomerske gorice. Rekel je, da mu je veselje do gorice vkončano. Oskrbel pa je, da se je v sadenju novih trt izobrazil sin, ki je kot oskrbnik nasadil v petih letih 40 oralov novih gor, kar mi je sam pred kratkim pravil.

Iz vsega je razvidno, da je bil Mohorič kot kmet s svojimi kmetijskimi opravki obložen. Zraven hiše je še imel namreč mlin, poleg tega pa še mnogo postranskih opravkov, katere je tudi rad storil. Otrokom je hotel dobro in je zanje rad žrtvoval. Mnogo pa je položil na narodno gospodarski žrtvenik. Toda močan mož je vendar opešal. Umrl je! Rakev je dičil venec slavne posojilnice ljutomerske in venec čitalnice ljutomerske, prvi s črnim trakom, drugi z narodnim in primernim napisom. Zraven dva venca pridnih žalujočih otrok. Ljudstvo se je primeroma malo udeležilo pogreba in to takega pogreba, ko se je nesel k večnemu počitku mož, kateri je zastavil vse svoje boljše moči svojemu narodu in je njemu daroval, pa bil je pač — kmet.

Kje so spomini na nekdanje slavne može? Kje je prijatelj kmetov, velečastiti g. Rajč?

vsako večje prodiranje. Tako je omogočila ruski armadi, da je ta sposobna za boj in da si je zgradila celo vrsto novih utrd. Nasprotno pa poroča list „Rus“, da se je 120 vrst severozahodno od mesta Kvangčengtši pokazalo 6000 Hunguzov in nekaj tisoč japonskih jezdecev z 22 topovi. To bi bilo zopet znamenje, da hočejo Japonci obiti Ruse. Če pa tudi tega ne nameravajo, gotovo pa hočejo s tem prisiliti Ruse, da pošljejo močne čete nazaj, ki bi naj stražile železnico. Tudi v severni Koreji so se vršili ostri spopadi med japonskimi četami in kozaki, ki so se morali umakniti.

Na morju.

Na morju še vedno ni prišlo do bitke, vedno se še ne ve, kje je pravzaprav rusko brodovje in kje japonsko. Minoli teden je baje bilo Roždestvenskijevo brodovje nekaj dni v zalivu Kamrank, ki je last Francoske. Takoj je Japonska ugovarjala proti temu, da se je brodovje predolgo mudilo v vodah nepristranske države in je predbacivala Francoski, da s tem krši mednarodno pravo. S tega se vidi, da se Japonci vendar boje ruskega brodovja. Meseca oktobra lanskega leta, ko je to brodovje zapustilo Rusko, so pisali angleški listi, da Roždestvenski ne bo nikdar pripeljal brodovja v Vzhodno Azijo. Pisali so, da mu bo prvi vihar te „stare škatlje“ pogreznil in da mora biti vesel, če priplove s tretjino brodovja do Japonske. In to je verjel ves svet. Zato se tudi Japonci niso nič bali ruskega brodovja. Niso ugovarjali, ko je bil Roždestvenski s svojim brodovjem cele tedne pri francoskem otoku Madagaskar. Sedaj pa, ko vidijo, da je Roždestvenski vendar pripeljal „te stare škatlje“ do Kitajske in da so te škatlje jako nevarne za nje, postali so Japonci naenkrat grozno občutljivi in so takoj ugovarjali proti dolgemu bivanju ob obali francoske Kōhinbine.

Tudi v drugem oziru je značilno, da se Japonci sklicujejo na mednarodno pravo, ko so ga pa sami že večkrat prelomili in ga še tudi dan na dan prelamljajo. Proti določbam mednarodnega prava so po tolovajski napadli ladje v Port Arturju, predno je bila napovedana vojska, napadli so ruski ladji „Korejec“ in „Varjag“ v nepristranski korejski luki, izkrcavali so svoje čete v nepristranskih korejskih lukah, posedli so nepristransko deželo Korejo, vdrli so v Mandžurijo, ki je po pravici Kitajska, ne da bi vprašali to državo, mnogokrat so že tekom vojske pošiljali svoje čete čez kitajsko ozemlje itd. Vse to je hudo kršenje mednarodnega prava. Za nje bi naj to pravo ne veljalo, samo za Ruse. Sedaj ko

Umrl je pred lepim časom, kakor zdaj g. Mohorič! Spomin na Rajča in na perečo vprašanje celjske gimnazije, katera še zdaj nima svojega stalnega prostora, pa me podviza, da obudim pokopani načrt Rajčev in tovarišev.

On je zagovarjal gimnazijo v Ljutomeru in že davno bi imeli slovensko gimnazijo v Ljutomeru, ako bi se dalo Rajču prav. Treba je tudi pomisliti, koliko bi bila tudi naša slovenska šolajoča se mladina na boljšem in pa še — koliko bi bilo rešenega ozemlja onstran Mure, kajti slovenska gimnazija bi brezdvomno izvalila tudi ogrske mladeniče na našo stran Mure študirat! Toda Rajčev načrt je izginil! Nesloga v mišljenju ga je pokopala. Sloga jači, nesloga tlači!

Smešničar.

Premeten dečko.

„Povej mi, oče, ali dobim jaz enkrat veliko denarja?“

„Za to se ne brigaj, ampak pridno se uči. Denar ti kdo lahko ukrade, tega, kar se pa naučiš, pa ti ne more vzeti nihče!“

„Česar se ne naučim, pa mi tudi ne more nikdo vzeti!“

se jim Roždestvenski vedno bolj bliža in jim grozi s svojim brodovjem, sedaj kličejo svojo zaveznico Angleško, naj ne dopusti takega kršenja mednarodnega prava, da bi spravili nasprotnika v neprimliko. Iz vsega pa se kaže strah, ki jim raste, bliže ko prihaja rusko brodovje.

Kakor smo že zadnjič omenili, kroži po listih mnogo domnevanj, kaj da namerava Roždestvenski.

Danes navedemo domnevanje znanega angleškega strokovnega lista „Army and Navy Gazette“, ki izreka o bodoči bitki med ruskim in japonskim brodovjem tole sodbo: Mi smo mnenja, da se pričakovana pomorska bitka ne vname v kitajskem vodovju, marveč v neposredni bližini Japonske. Roždestvenski more imeti samo eden cilj: uničiti sovražnikovo brodovje. Da bi pa pod kolikor mogoče ugodnimi pogoji pričel bitko, mora skušati, jo izsiliti v neposredni bližini Vladivostoka. To ni samo edino pristanišče, odkoder se sme nadejati pomoči in podpore, marveč isto se tudi pričakuje v luki od njegovih ladij. Takisto pa mora biti tudi za admiralja Toga najugodnejše bojišče ono, ki bi bilo najbližje njegovemu zbirališču ladij. Vrh tega pa mu lahko rusko brodovje sploh uide in srečno dospe na mesto svoje določbe brez bitke. V tem slučaju bi bil ta njegov moralni poraz enak veliki izgubi. On se torej na noben način ne sme oddaljiti od svoje postojanke, marveč mora skušati, da čim uspešnejše zastopi sovražniku pot proti Vladivostoku. Od otokov Anambas, ki bodo v slučaju, da bi se rusko brodovje razločilo, brez dvoma zbirališče ruskih ladij, se lahko pride v Vladivostok po različnih potih, ki se pa vsi strnejo v Japonsko morje. Tu je torej mesto, kjer se bo postavil japonski admiral in čakal na sovražnika, tu je torišče, kjer se bo bila odločilna bitka.

Splošno se pričakuje — in kakor se nam zbi brez zadostnega razloga — da se bitka vname že tekom prihodnjih dni; in sicer temelji to na domnevanju, da bo Togo navalil na sovražnika že med potoma in mu skušal povzročiti čim več škoda. Lahko si predstavljamo, da si japonski admiral to želi, toda to je lažje rečeno, kakor pa storjeno. Torpedovke morajo imeti blizu svojo luko; križarke pa so vsled svoje nezadostne zaloge premoga omejene v svojem gibanju.

Za Japonce ni nobeno zbirališče ladij bližje potu, za katerega se bode najbrže odločil admiral Roždestvenski, kakor otoki Pescadores. Toda velika daljava od tod, v kateri bo najbrže plulo rusko brodovje, bo najbrže učinila, da bo admiral Roždestvenski lahko utekel, če plove v vzhodni smeri od otoka Formoze in ob severni obali filipinskega otoka Lucon. Zdi se skoro, kakor da bi Japonci to že uvideli in si zbog tega izvolili za svojo začasno zbirališče pristanišče Kelung na severnem obrežju otoka Formoze. Roždestvenskemu so torej odprta tri pota v Japonsko morje. Izmed teh je najkrajša pot skozi morski preliv Tsušima med Korejo in Japonsko, a obenem tudi najnevarnejša in smatrati bi bilo za samoumor, ako bi si Roždestvenski izvolil to pot. Ostajata še torej oba morska preliva severno in južno od otoka Jedo.

Morska ožina Tsugaru južno od Jeda je v ravni črti zvezana z Vladivostokom in tvori najbližjo pot v to pristanišče. Ta preliv je precej širok in ponoči se pač lahko posreči, da ga prepluje celo brodovje, ne da bi je kdo opazil. Najdaljša, a zato tudi najmanj nevarna pot pa bi bila morska ožina La Perouse med Sahalinom in Jedom, ki ima še to prednost, da si Roždestvenski lahko brez težava izbere, ako bi bilo potreba, primerno zbirališče na otoku Sahalinu. Ako bi se sodilo po teh okolnostih, bi bilo najverjetnejše, da si Roždestvenski izbere baš to pot, za katero se je odločila tudi križarka „Novik“, ko je po pomorski bitki dne 10. avgusta m. l. hotela uteči v Vladivostok. Ta načrt bi se jej bil tudi posrečil, ako bi ji med potoma ne pošel premog. Z veliko gotovostjo se torej sme trditi, da bo Roždestvenski plul skozi morsko ožino La Perouse.

Samo ena okolnost je, ki bi mogla to preprečiti. Vprašanje je namreč, ako je ta morski preliv že v tem času prost ledu; ako je torej morska ožina še zamrznjena, potem seveda Roždestvenski ne more računati ž njo, ako se namerava že v kratkem napotiti v Vladivostok. V tem slučaju mu potemtakem preostajata samo dve poti — korejska morska ožina in preliv Tsugaru. In v bližini enega izmed teh prelivov se mora vneti odločilna pomorska bitka!

Vzrok, da je admiral Roždestvenski tako dolgo ostal v zalivu Kamrank, je baje ta, ker je čakal tam na tretje brodovje pod admiralom Nebogatov. Pariški listi pa sedaj poročajo, da se je admiralu Nebogatovu, kakor javljajo najnovejše vesti z otokov Sunda, prigodila neka nezgoda. Brodovje vsled tega ni moglo v določenem času dospeti v zaliv Kamrank, kjer je nanje čakal admiral Roždestvenski. Podrobnosti o nezgodi so znane v vladnih krogih, ki jih pa prikrivajo javnosti.

Politični ogled.

Državni zbor bo začel zopet dne 3. maja zborovati. Važno bo to zborovanje za Jugoslovane zaradi tega, ker pride na vrsto tudi italijansko vseučiliščno vprašanje. Ministrski predsednik baron Gauč še vedno ni popolnoma zdrav. Z gotovostjo se glasi med poslanci, da bode večina ministrov-uradnikov odstopila in da se nadomestijo z ministri iz vrst poslancev. Štajerska poslanca grof Stürgh in dr. Deršata z vso gotovostjo računata, da postaneta ministra. Če se to zgodi, bomo imeli štajerski Slovenci zopet veliko pretrpeti. Jugoslovanski poslanci bi se naj vendar enkrat odločno postavili, da dobijo ministrski sedež, naj potem na njem sedi Slovenec ali Hrvat, Štajerc ali Kranjec.

Nemški štajerski kmetje, ki so združeni v kat. kmetskem društvu, so imeli dne 25. t. m. v Gradcu veliko zborovanje, na katerem je društvo poročalo o svojem delovanju. Društvo šteje blizu 35.000 udov in še vedno napreduje. Katoliška kmetska zavednost se med nemškimi kmeti veselo širi. Mnogi so obrnili hrbet bauernbündlarjem, ki zavzemajo med nemškimi kmeti isto stališče kakor med nami štajercijanci. Pravijo, da ljubijo kmeta, v resnici pa ga samo naganjajo v kremplje tržanov in meščanov, da kmete oskubijo. Najlepše uspeva katoliškemu kmetskemu društvu velika lastna hranilnica v Gradcu. Vodja katoliških nemških kmetov državni poslanec Hagenhofer je zaključil zborovanje z besedami: Držimo se gesla: Dajte Bogu, kar je božjega, in cesarju, kar je cesarjevega. A zahtevajmo tudi, da se bo dalo kmetom, kar je kmetovo!

Kreta hoče biti grška. Kreta je po zadnjem velikem uporu l. 1898 sicer še morala priznavati turško nadvlado, a čutila je grški. Saj je tudi nadkomisar na Kreti bil grški princ Jurij. V zadnjem času pa se je hotela popolnoma javno in veljavno priklopiti h grškemu kraljestvu. Princ Jurij je obiskal vse merodajne vlasti, naj dovolijo združenje z Grško. A niso dovolile. Zdaj so si Krečani pomagali sami. V svojem deželnem zboru so proglasili, da se združijo z Grško ter naprosili princa Jurija, naj to naznani vsem vevlastim. Princ Jurij je to tudi gotovo storil, toda vevlastim se ne mudi tako kakor Krečanom. Vse pozorno pričakuje, kaj bodo vevlasti odgovorile in kaj bo rekla Turčija.

Dopisi.

Kamnica pri Mariboru. (Občinske volitve.) Dolgo let so pri nas vladali mariborski meščani, ki imajo tukaj nekaj vinogradov. Slednjič je vendar pošla potrpežljivost domačinom, da bi še nadalje gledali, kako gospodarijo tujezi z njihovim denarjem in jih komandirajo. Zato so zahtevali kot pravični možje, da se mesta občinskih odbornikov pravično razdele. Večino naj imajo domači, da si sami gospodarijo v svojo korist, en razred pa radi

prepuste meščanom, da morejo tudi ti zadostno zstopati svoje koristi kot posestniki nekaterih vinogradov. Zato so se podali posestniki v volilni boj, v katerem so si tokrat priborili tretji razred. V drugem razredu se še tokrat niso udeležili volitev, toda upajo, da si bodo domači volilci tega razreda do prihodnjih volitev stvar dobro premislili in volili domačine. Prvi razred pa itak prepustijo meščanom. Sedaj je v občinskem odboru šest domačinov in pa trije „purgarji“. Zmaga toraj ni tako slavna, kakor jo skuša opisati „Marburgerca“. Cela volitev kaže, da se začnejo kmetje v okolici zavedati in da nočejo več ostati hlapci meščanov, ki so dosedaj gospodarili v tej občini kakor so hoteli.

Meščani so tokrat napeli vse sile, da bi dobili zopet občinski odbor v svoje roke. Pobrali so vsa pooblastila, tudi takšna, ki so po postavi neveljavna. Volilna postava za kmečke občine pravi, da sme posestnik tedaj poslati svojega oskrbnika s pooblastilom volit, in le njega, če ne stanuje v tisti občini. In vendar je mariborski župan Schindler volil za bolanega posestnika Rudl-na. Za posestnice sme voliti z njenim pooblastilom samo njen mož, in vendar je volil za posestnico Lipp znani Asinger. S takimi sredstvi je delala meščanska stranka. In ljudje te stranke si drznejo psovati domače posestnike, ki so se hoteli otrestiti meščanskega jarma, in jim predbacivati, da delajo s hudičevimi in najnesramnejšimi sredstvi pri volitvah. Lažnjivce in obrekovalce imenuje „Marburgerca“ tiste, ki so bili z domačo stranko. Tako pišejo listi nemčurske stranke o kmetu, ki noče plesati kakor oni hočejo. Kamniški volilci posestniki, zapomnite si dobro, kako o vas pišejo mariborski „purgarji“! Pri prihodnjih volitvah pa vstanite kakor en mož, in vržite iz odbora nasprotnike svoje kakor tudi tiste, ki bi ž njimi potegnili. Kdor ni z vami, ta je zoper vas! Čast vsem tistim, ki so neustrašeno volili svoje sosede, kmete! Dotični pa, ki so se še tokrat dali premotiti po sladkih besedah meščanov, spametujte se, ne tlačajte več purgarjem, ampak volite s svojimi sosedi. Ravno tako kakor se vi ne silite v občinski odbor mariborski, naj se tudi meščani ne silijo v vaš občinski odbor. Vsak naj gospodari v svoji občini!

Iz Hajdina. Gotovo se Vam, gospod urednik, ne bo zdelo čudno, da smo bili Hajdinčani minule velikonočne praznike prav dobre volje. Kako pa bi se jih človek tudi ne veselil, saj smo se tako dolgo pripravljali na nje! Sicer nam je muhasti april do zadnjega vedno malo nagajal: zdaj se nam je prav toplo nasmeljal, kmalu na to pa se razjezil in nas tako srdito pogledal, da nam je kar tesno postalo pri srcu, potem pihal zopet prav neprijazno, menda same jeze in žalosti, ker že čuti svoj skorajšnji konec. Konečno pa se je pomiril, in tako smo veselo obhajali alelujo. — In ker smo vneti za vse dobro, smo se tudi držali dobre starodavne slovenske navade — šli smo v Emavs — po pisanko. Tako sem tudi jaz vzel palico v roke, in hajd, udarim jo po Gornjem Hajdinu. Veste, gospod urednik, čisto zamišljen sem bil, gotovo v same pisanke, kar me naenkrat nekaj neprijetno zbudi iz mojega sanjarjenja. Čof! sem zadel z nogo ob nekaj mehkega, in ko iznenaden pogledam kaj je, oh kaj vidim? Moji lepi, svitli črevlji — prvokrat sem jih ta dan obul — bili so pomazani z lužo; in ko hitro odskočim na drugo stran, zajdem še v večjo mlakužo. Spaka, zamrmram, kaj pa bo sedaj s pisanko, in gledam, kako bi se rešil iz zadrege; pa vse zastonj, povsod luža in blato; še voz, ki je prišel za mano, je imel veliko težavo, da se je prerinil naprej. Pa ne smete misliti, da se je to zgodilo v kakem klancu; cesta je popolnoma na ravnem, kakor po mizi in pelje lepo sredi skozi vas; samo to slabost ima ta cesta, da se noče sama navoziti. Čisto blizu je velika jama prodeca, in treba bi bilo le nekaj odločnih mož, par krepkih rok, najbolj pa seveda dobre volje, in cesta bi lahko bila v najboljšem stanu. Le pogledajte si, možje

hajdinski, vašo cesto, pravi tir se niti ne pozna več; vsak se izogne mlakuži na drugo stran, in tako zreže lepo trato, kjer bi rastlo obilno trave in sadna drevesa — seveda bi se morala tudi sama nasaditi — bi bila najlepši kras za vas. In tako uboge so ceste tukaj skoraj povsod: na Gorečji vasi, na Spodnjem Hajdinu in drugod; in vendar ni nikjer lažje imeti dobrih cest, kakor ravno na Ptujskem polju. Kdo je torej kriv, da so ceste tako slabe? Dolžnost naših občinskih mož pa je, da že vendar enkrat kaj storijo za ceste, saj bo to le vaša korist! Sicer utegne še kdo v najlepšem vremenu obtičati v blatu ali se celo pobiti, meni vsaj je vzelo vso dobro voljo, moral sem se ves klavern obrniti domov in pisanko odložiti za prihodnje leto. Kako se mi bo takrat godilo, Vam poročam, ako Bog da zdravja in Hajdinčani napravijo boljše ceste! — Eden, ki je hotel iti po pisanko.

Iz ormoškega okraja. (Slovensko uradovanje.) Pred kratkim dobil sem v roke od večih gosp. županov spisane „Črnovojniške zglasilnice.“ Čitam, čitam, a sam sebi nisem mogel verjeti. Čudil sem se, in sem mislil, da ne vidim dobro. Mogel sem si pač nataktni tiste velikanske — ameriške očali, katere imajo samo obrobke, stekla ni v njih, pa mi vendar v takih slučajih zelo dobro služijo! To so zelo izvrstne očali. Še skozi zid se vidi žnjimi, seveda le takrat, če je luknja skozi.

Obrazec bil je dvojezičen, nemški in slovenski. A, od gosp. župana je bila črnovoj. zglas. spisana seveda v blaženi nemščini! Pa še kako! Tam kjer je vpisana dežela, je bilo zapisano — „Steuermarkt.“ To sem takoj pogruntal. Po naše bi to bilo „davčni sejem.“ Tristo kosmatih medvedov, to bi že bilo nekaj za nas uboge kmete. Zdaj bomo pa vsi toto presneto dačo, ki nas tako davi, nesli na sejem. To bo vam stiska na sejmu. Prodajalcev bi že bilo veliko, ali bi pa bilo tudi kaj kupcev, pa je drugo vprašanje?

Čitam dalje. V drugi rubriki je bilo zapisano „ksont.“ To mi je pa že delalo preglavico, kaj bi to bilo! Stikal sem po vseh kotih in krajih med knjigami, ali bi se morebiti ne našel kje kaki „leksikon“, kateri bi mi to besedo razjasnil. Po dolgem premišljevanju in tehtanju sem naposled pri mizi zadremal. Sanjalo se mi je, da sem hudo zbolel, tak na vse mrtve žlake! V tej bolezni me pride nekega dne ravno dotični župan obiskat. Po kratkem pozdravu stopi k moji postelji ter mi reče: „No kolega, ali boš kmalo „ksont?“

Jo že imam, zakličem ter skočim po koncu. Pa oj nesreča, stol, na katerem sem sedel in dremal, se prekuene, in jaz sem padel kakor sem dolg in širok na tla. Sreča moja, da nisem dolg niti širok še manj pa debeluh in si torej pri padcu nisem kosti polomil. Zdaj pa naj reče kedo, da sanje niso resnične! Kar sem prej dolgo zastonj tuhtal, to so mi sanje v enem trenutku razjasnile. „Ksont“ ta imenitna beseda bi se po slovensko rekla zdrav. Na zadnje sem še izvedel, da je ta g. župan pristaš ptujkega kljukca. No potem se pa ni čuditi!

Vzamem v roko drugo „črnovoj. zglasil.“ Pa oj čuda! Tudi ta je bila pisana v edino zveličavni nemščini! Ta je bila spisana od gosp. župana, od katerega bi se kaj drugega mislilo in pričakovalo! Ta gosp. je v Ormožu skoraj pri vseh slovenskih zastopih in odborih, in je menda starosta med župani. Starejši bi naj bili nam mlajšim za vzgled; a v tem jih nikakor ne moremo posnemati!

Dvakrat smo že imeli župani omenjenega okraja županski shod v Ormožu. Sklenili smo marsikaj koristnega. Poslali smo tudi resolucijo c. kr. okraj. glavarstvu v Ptuj gledé slovenskega uradovanja. Sedaj pa menda gg. župani čakajo, da bi je c. kr. okrajno glavarstvo opozorilo na dotični sklep, ali je morda pod kaznijo prisililo, da bi slovensko uradovali. No, kaj še! — Kateri župan noče slovensko uradovati, proč ž njim; saj je povsod zadosti narodnih mož, ki naj prevzamejo to nalogo. Ni zadosti, da delamo na shodih sklepe; de-

janja je treba! Po koncu glave, gg. župani! Slovensko barvo na dan! Nastopajmo skupno! Poslušajmo se po postavi nam zajamčenih pravic in zmaga bo in tudi mora biti naša!

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Osebnosti. V politični službi sta predstavljena: Okrajni komisar g. Ferd. Zoffal iz Ljutomeru v Slovenjgradec in namestniški konceptni praktikant dr. Anton Kozesnik iz Konjic v Ljutomer. Ferdinand Zoffal so tisti gospod, ki so v Ljutomeru opsovali slovenskega kmetkega mladeniča s „svinjo“. Kmetje slovenjegraškega okraja, pazite torej na svojega novega komisarja! — Novi c. kr. notar v Gornjem Gradu g. August Drukar nastopi svojo službo dne 1. maja. — C. kr. notar v Gornji Radgoni g. Oton Ploj nastopi svojo službo v Črnomlju dne 1. maja.

Srebrno poroko je obhajal v krogu svoje družine dne 24. t. m. g. dr. Fr. Firbas, c. kr. notar v Mariboru. Na mnogaja leta!

Mariborske novice. V velikem tednu je bilo na tukajšnjem trgu ostro nadzorstvo glede prodaje živil. Policija je prišla več oseb, ki so prodajale pokvarjena ali nezdrava živila. Posestnica Marija Irgolič iz Razvanja je dobila 48 ur zapora, ker je prilivala k mleku vodo. Viničarka Marija Lešnik iz Košaka je dobila zaradi istega prestopka tri dni. Viničarka Katarina Leber iz Št. Petra je prodajala žarko maslo in je zato dobila tri dni ostrega zapora. Slabo mleko je prodajala kot sveže viničarka Marija Geiger iz Kamnice, obsojena je zato na tri dni ostrega zapora. Pred okrožno sodnijo se bosta zagovarjali zaradi prestopka postave za živila kočarka M. Vombek iz Velke Zimice in Barbara Mohorič iz Zlatolič. Prva je prodajala slabe, zdravju škodljive klobase, druga pa smrdeče konjske klobase. — V Mariboru so letos samomori skoro na dnevnem redu. Toda ne streljajo se ubogi ljudje, ki bi to storili mogoče iz pomanjkanja, ampak sami takšni, ki so živeli udobno ali pa celo v obilici. Minoli teden, dne 18. t. m. sta se zopet ustrelila dva moža: 37-letni kovač Alojzij Terčak in 31 letni strojevodja Rudolf Sajšek. — V tovarni južne železnice na koroškem kolodvoru se je ponesrečil delavec Jožef Keberlin minoli teden. Padel je v neki kanal. Pri tem se je precej poškodoval. — V tovarni južne železnice je poškodoval brusni stroj delavca Alojzija Cugmeister na desni roki tako močno, da bo težko kedaj roka več za delo. — Sedaj so se začele v Mariboru že tudi ženske streljati. V torek, dne 25. t. mes. se je namreč ustrelila žena oskrbnika „Burmajershofa“ gospa Bruderman. Kar se tiče samomorov, Maribor niti ne zaostaja za velikimi mesti. To je znamenje, da prebivalstvo napreduje — seveda samo v slabem. — Pri mariborskem mestnem magistratu je razpisana služba uradnega vodje. „Marburgerca“ zahteva, da mora priti na to mesto nemški uradnik, pri katerem ne sme biti ne trohice dvoma na njegovem nemškem mišljenju. Tako delajo nemški listi, da spravijo kaknega nemškega zagrizenca v dobro službo. To bi morali posnemati vsi naši slovenski kmetje! Vedno in povsod bi morali zahtevati slovenske uradnike! — Cena živini je zelo padla, a mariborski mesarji so ostali s cenami za meso na isti višini, kakor tedaj, ko je bila živina najbolj draga. Ptujski „Štajere“, ki ima zveze z meščani, nam naj pove, kako naj postane kmet bogat? — Pri volitvah v Kamnici sta se pokazala kot navdušena nasprotnika domače kmetke stranke posebno mariborski trgovec z reznim blagom Grubič in trgovec z železnino Frangeš. Oba živita od kmetov, in bi morala zapreti svoje prodajalne, ako bi si kmetje enkrat domislili in ne hodili več k njima. — Iz občinskega sveta so izstopili, kakor smo že zadnjič poročali, štirje občinski svetovalci. Od teh sta dva, podžupan Pfrimer in ravnatelj deželne poskuševalnice Šmit zopet prišla k seji in sprejela svoje

mandate, dva pa, dež. sodni svetnik Libiš in trgovec z milom Wolfram nočeta nikakor preklicati svoje odpovedi. Gotovo imata zato tehtne vzroke! — V večerajšnji občinski seji se je obravnavalo med drugim tudi o nadaljevanju mestnega vodovoda v občino Karčvino. Naši meščani zahtevajo, da plača občina Karčvina vse stroške in da položi za varščino 8000 K. Vse pravice do vode pa ima mestna občina. Pogoji so za občino Karčvino zelo hudi! Kakor povsod, mislijo si tudi tukaj meščani: Kmet plačaj, pravice pa nimaš nobene! — Saje so se vnele v hiši Lešnika v Tržaški cesti dne 25. t. mes. okoli 7. ure zvečer. Ogenj so pogasili domači, predno je prišla požarna bramba.

Izpit učiteljske usposobljenosti na c. kr. mariborskem utiteljišču se začne v ponedeljek dne 1. maja pred komisijo, kateri predseduje deželni šolski nadzornik Peter Končnik.

Mariborski meščani bi bili hudi, ako bi jim kdo očital, da nimajo slovenskih kmetov v okolici radi, posebno pri kakih volitvah bi jim to bilo skrajno neljubo. In vendar! Mariborski meščani se na vse kripelje trudijo, da bi se sezidala železnica iz Zelenega Travnika v Maribor. Zakaj? Sedaj pravažajo na mariborski trg svoje pridelke kmetje iz Dravske doline, iz Dravskega polja in iz Slovgoric. Meščani pa bi z novo železnico radi dobili še iz nemških krajev ljudi s svojimi pridelki na mariborski trg. Nasledek bi bil, da postanejo vsi kmetijski pridelki nekoliko cenejši, oškodovan bi bil torej le slovenski kmet. Posestniki iz gornje pesniške doline pa bi tudi nič ne pridobili, kajti za mnoge bo vedno ostala ugodnejša peš-pot zaradi bližine!

Sadjarska in vinarska šola v Mariboru. Že večkrat smo povdarjali, da ta šola ne hasni tako spodnještajerskemu kmetu, kakor bi lahko, ako bi bila slovenska. Drugod hodijo učitelji takih šol po celem okraju ter poučujejo ljudstvo, a da bi kateri izmed učiteljev mariborske vinarske šole šel med slovenske kmete, tega še ni bilo slišati! Pač pa hodijo učitelji te šole k nemškim meščanom in tržanom ter jim dajajo pouk, katerega bi naj podajali kmetom. Naši slovenski deželni poslanci morajo v deželnem zboru zahtevati, da se odstranijo z mariborske vinarske šole vsi nerabni učitelji!

Od sodnije. Dne 24. marca t. l. je šlo več ogrskih delavcev skozi trg Ljutomer od delaviz goric proti domu. Ker so slovenski peli, prepovedal jim je to ljutomerski policaj Lakner. Nekateri od delavcev so ga vsled tega začeli psovati, zaradi česar so bili obsojeni od okrajne sodnije v Ljutomeru, dva sta ga pa nabila z motikami. Pri okrožni sodnji v Mariboru sta bila zato obsojena Marko Kozlar na tri mesece in Matej Žizek na dva meseca ječe.

Nekaj za davkoplačevalca. Upravno sodišče je z odlokom od 22. listopada 1904, št. 12.388, razsodilo, da so vloge za podatke podlaga za odmero osebne dohodnine po § 219. o. d. z. od 25. oktobra 1896, drž. zak. št. 220 koleka proste. Kakor znano, so morale biti dosedaj take prošnje kolekovane s kolekom za 1 krono, drugače so pri uradih vlogo grajali in predpisala se je poleg primanjkljaja kolekovine tudi kazen.

Slovenski kmet in vlada. Če se kje med nemškimi kmeti dogodi velika nesreča, bodisi vsled požara ali povodnji, takoj spiše naša deželna vlada oklic za mile darove. Celo za ponesrečence v drugih deželah so se izdali že taki oklici, kar tudi popolnoma odobravamo, ker se naj vsakemu nesrečniku hitro in zdatno pomaga. Zdaj pa je zopet zadela po požaru velika nesreča kmete v Šeščah v Savinski dolini. A deželna vlada še ni storila koraka, da bi se za nje nabiralo. Seveda, ker so pri vladi sami nemški uradniki, ponesrečenci pa so slovenski kmetje.

Občinske volitve v Kamnici so „purgarje“ neprijetno presenetile. Uvidijo, da so se domačini začeli zavedati, in da bo vsled tega odbila purgarski komandi v Kamnici kmalu zadnja ura. Seveda po svojem časniku „Marb. Zeit.“ so hoteli nalagati javnost, da

so bile zadnje volitve velika zmaga za purgarsko stranko, ki je baje podrla stranko domačinov v dveh razredih, le v tretjem še so domačini lahko zmagali. A „Slov. Gosp.“ je povedal resnico, da so namreč pri tej volitvi domačini prvokrat prebili purgarski led. Zdaj je seveda huda zamera pri omenjenem purgarskem časniku, ker se mu je pred javnostjo dokazalo, da je lagal. Purgarji domačinom pa vendarle ne bodo več dolgo komandirali.

Umrli je v Trstu dne 26. t. m. g. Fran Rakuša, pos. kontrolor „Tržaške posojilnice in hranilnice“, v 46 letu. Pokojnik je bil rojen v Cvetkovcih na Štajerskem leta 1859. Po dovršenih učiteljskih študijah je služboval na Humu, pri Sv. Bolfanku, v Dobovi pri Brežicah in slednjič v Trstu na Ciril Metodovi šoli. Bil je vedno gojitelj pesmi in glasbe; bil je dolgoleten pevovodja pri raznih zborih, posebno je omeniti njegovo delovanje pri bratovščini sv. Cirila in Metodija, kjer je hodil voditi petja v tri cerkve ob vsakem vremenu. Deloval je tudi na slovstvenem polju. Ko je opustil učiteljstvo, prišel je v posojilnico, kjer je bil vsega skupaj osem let. Tu je bil zelo vesten, izboren uradnik. Blag mu spomin! — V Vojniku je umrl dne 25. t. m. hišni posestnik g. Ferdinand Rakev, 63 let star. N. v. m. p.!

Samomor. Iz Črešnoveca se nam poroča: Na kolodvoru Slov. Bistrica se je obesil dne 19. t. m. 22 letni Franc Soršak, sin gostilničarke Jožefine Soršak.

Poskušen samomor. Pri Zavrču je skočil minoli teden posestnik Janez Kokot v Dravo. Nekemu finančnemu stražniku se je posrečilo, ga potegniti iz vode. Komaj pa je mož doma menjal mokro obleko s suho, že je letel zopet k Dravi ter se zagnal v njo. Toda tudi sedaj so ga potegnili na suho ter oddali orožnikom, ki so ga odpeljali v Ptuj na varno. Možu se je gotovo zmešalo. En dan prej je svojo taščo tako pretepel, da jo je težko poškodoval. Vsled tega se bode moral zagovarjati pred sodnijo zaradi težke telesne poškodbe. In to ga je baje gnalo v smrt.

Nesreče. V Št. Andražu v Slov. gor. je prišlo minoli teden več ponočnjakov skupaj. Posestniški sin Alojzij Družovič je imel revolver in je enkrat ustrelil. Kroglja je po nesreči zadela Jožefa Rajšpa v spodnjo čeljust. Prepeljali so ga v graško bolnišnico. — V mariborsko bolnišnico so pripeljali v nedeljo zvečer 26 letnega fanta Janeza Duha iz Spod. Dupleka. Pri streljanju je dobil težke rane na desni roki in na obrazu.

Od nekod. Dne 19. t. m. dogodil se je v centralni viničarski šoli na Bregu pri Ptujju jako zanimiv, a tudi brezmejno škandalozen slučaj. Prišli so trije kmečki fantje z namenom, se seznaniti v glavnih potezah z delom pri cepljenju trt, kakor tudi pri vlaganju ceplenk itd. Toda sreča jim ni bila mila. Prišla je „njihova milost“ — takozvani „gospod šafar“, Scherbella po imenu, ki jih je, zaslišavši slovensko govorico, kar — zapodil. Kaj porečete k temu počenjanju, gospod urednik? Kaj porečete drugi prijatelji vinarstva? Ali ni to krivica, ki se more dogajati le v krajih, kjer gospodarijo ljudje, ki sovražijo svoj jezik, svoj narod? Slavni štajerski deželni odbor pa vprašamo: Čemu žrtvuje dežela toliko denarja za te zavode, ako si ne smejo domači vido-gradniki, ali njih sinovi, ogledati dela, ki je potrebno pri novodobnem vinarstvu? Kdo pa plačuje, kdo vzdržuje te šole? Mar li ne kmetje? A če je zavod vzdrževan od kmetov, ali si ga potem ne smejo ogledati, ko je takorekoč njih last! Tudi bi svetovali slavnemu deželnemu odboru, da bi preiskal vzrok, zakaj je izmed 32 lanske leto vstopivših učencev, dovršilo šolo samo — 9? Toliko za daues! Če bo treba, se še oglasimo!

Iz Bismarkove ulice v Ptujju. Svojo trgovino je imel nasproti Štajercu, na kojega delovanje je gledal z velikim dopadenjem. Zdaj ga je zadela zaslužena kazen, namreč Maksa Vegšajder, trgovca v Bismarkovi ulici v Ptujju. Prišel je v konkurz in pretekle dni je

bil zaradi zadolžene krive obsojen na 14 dni strogega zapora z enim postom na teden! V Bismarkovo ulico še pač zavedni Slovenci iz ptujske okolice vedno nočejo hoditi kupovat!

Iz Krčevine pri Ptuj. Dandanes se vse giblje in poteguje za svoje. Zato tudi nas Slovence v lepi Krčevini kliče sveta dolžnost, kajti občinske volitve se bližajo! Če vidimo, kako se tujci vesele naše rodne zemlje in napejajo vse moči se je polastiti, naj mi Slovenci roke držimo križem? Ne, to ne sme biti! Vzamimo si za vzgled naše pradede! Ti so morali vzeti v roke ostre meče in naložiti puško ob ramo, da so se obranili krvoločnega Turka. Tega vsega sedaj ni treba, da se obranimo nenasitnega tujca, ki hrepeni po naši zemlji. Treba je samo priti k volitvam, naj si bodo kakoršnekoli. Da pa zmagamo, treba je edinosti. Brez edinosti ni mogoče zmagati. Zatorej se udeležite dne 1. maja vsi občinske volitve!

Odlikovanje ljudskošolskega učenca. Jožef Lak, 13 letni učenec slovenske šole v Ormožu, je dobil od c. kr. namestnije v Gradcu talijo za rešitev življenja v znesku 52 K 50 h, ker je 26. julija lanskega leta rešil součenko Terezo Novak, da ni v Dravi utonila. Dne 18. aprila t. l., to je zadnji šolski dan pred veliko nočjo, je šolski vodja v navzočnosti vsega učiteljstva, starišev in vseh učencev imenovanemu dečku izročil slovesno dotično hranilno knjižico ter je v svojem nagovoru povdarjal, da pač redkokedaj 13 letni deček dobi enako odlikovanje, ki je čast za njega, za starše, za učiteljstvo in posebno tudi za šolo, na kateri se vzgojuje.

Skušnjo za podkovanje lahko naredijo dotični kovači, ki niso obiskali tozadevnega tečaja, v drugi polovici meseca junija na deželni podkovski šoli v Gradcu. Prošnje za to so vposlati do 1. maja t. l. na predsednika komisije g. dr. Albert Schindler (Statthaltere). Pridjati je učno spričevalo o triletni službi kot podkovač.

Iz Ljutomera. Gospod Ivan Kukovec ustanovitelj in mnogoletni načelnik „Okrajne posojilnice v Ljutomeru“, je vsled slabega zdravja in starosti pred kratkim odložil posel načelnika tega denarnega zavoda. Načelnštvo in nadzorno svetovalstvo mu je v svoji zadnji skupni seji za njegove zasluge izreklo laskavo zahvalo in se mu je isto tudi pismeno sporočilo. Z ustanovitvijo ljutomerske posojilnice si je pridobil g. Kukovec neveljavnih zaslug na polju narodno-gospodarskega osamosvojenja našega lepega Murskega polja in si je sam postavil spomenik „aere perennius“. Dal Bog, da bi zaslužnemu starčku bilo sojeno, še mnogo let z veseljem in ponosom gledati plod svojega zaslužnega delovanja.

Gornja Radgona. Naš notar g. Oton Ploj nas zapusti zadnjega tega meseca, da nastopi s 1. majem svojo novo službo v Črnomlju na Kranjskem. Posojilnica in bralno društvo, pri katerih je tako požrtvovalno deloval, sta mu priredili odhodnici, pri katerih so se mu govorniki zahvaljevali za njegovo delovanje v korist narodu. Z gospodom notarjem Plojem izgubimo osebo, do katere smo se zaupljivo obračali v vseh narodnih vprašanjih in pri kateri smo našli tudi vedno dober nasvet. Da je naš okraj narodno tako napredoval in da se trese stolec orehovskemu Wratscku, v tem ima g. notar Ploj veliko zaslug. Kličemo mu: Na veselo svidenje!

Gornjeradgonski okraj. Kakor nam prijatelj lista piše, vzbuja po celem okraju preiskava zaradi nekega varuštva v Črešnjevcih, župnija Sv. Peter pri Radgoni, veliko in splošno pozornost. Cela reč je pri sodnji, ki se je zanimala že tudi, kako mnenje imajo o celi stvari orehovski oča Wratschko, črešnjevske Franc Pavlič in radgonski Winkler. Varuh je bil stričnik orehovskega preroka, Fran Wratschko. Želimo, da bi sodnija v Gornji Radgoni postopala nepristranski in da bi se za ta slučaj naj zanimali tudi naši državni poslanci!

Iz Planinske vasi nam piše somišljenik: V velikem tednu sem imel nepovabljen obisk,

in sicer neka reva se mi ponudi na praznike v podobi „Štajerca“. Ker pa se sedaj dobrega prijatelja dela, s časoma bi pa morebiti hotel gospodariti po Planinski vasi, ga nisem sprejel, ampak mu naročil, naj odide in gleda, da pride pravočasno v svojo mlako, od koder je prišel. Bila pa je že sobota, in revež ni znal bližnjega pota nazaj, ni mu bilo mogoče peš priti do nedelje k svojemu gospodu. Zato sem ga izročil fantom, naj mu najkrajšo pot pokažejo. Glejte, kaj so ti pogruntali! Na vse zgodaj na veliko nedeljo ga vzamejo na hrib sv. Miklavža, in od ondod ga pošljejo s pomočjo enega možnarja po zraku nazaj. Ker pa ni imel časa vzeti slovo od svojega bratca v vasi, kjer je hvala Bogu samo eden, je grozno zastokal, „bunf“, tako, da se je cela vas potresla. Upam in želim, da se je še edini „Štajerc“ v občini tako prestrašil, da tudi tisti kmalu izgine.

Nemški podučni jezik v Mozirju. Vesele se nemški listi, ki trdijo, da je občinski zastop trga Mozirje sklenil razširiti ljudsko šolo na ta način, da se bo v 4. razredu poučevalo samo v nemščini in da bo vodstvo šole poveril nemški moči. Ali je res?

Srečni ribiči so na veliko sredo v Sotli blizu Bizeljskega vjeli soma, ki je imel ne navadno dolgot od 1 m 90 cm, ter je tehtal 40 kg. Ker ima som izvrstno meso, so ga hitro razpečali, kg po 1 K 20 vin., ter si tako lepo pisanko skupili.

Konkurz je napovedan čez premoženje A. Fries, roj. Stanovica, branjeve v Laškem.

Šoštanj. Vojaški nabor za sodnijski okraj Šoštanj se je vršil dne 18. in 19. t. m. Izmed 220 nabornikov je bilo potrjenih 29 in sicer največ iz velenjske občine. Vsi slovenski fantje so si ob tej priliki okinčali prsa s slovenskimi traki.

Celjske novice. O dr. Dečku poročajo graški listi, da se nahaja v ondotnem sanatoriju Meerscheinschloss, katerega bo skoro gotovo v 2 mesecih zdrav zapustil. Odvetniška zbornica naznanja, da dr. Dečka v pravnih stvareh nadomešča v Celju dr. Karlovšek. — Posestnik Marošek iz celjske okolice je peljal dne 22. t. m. voz apna po cesti proti Sv. Jožefu. Ko je z vozom na nekem posebno strmem mestu počival, je hotela neka osemletna deklica podložiti kamen. V tem trenutku pa se je voz umaknil nazaj in je šlo kolo deklici čez desno roko in ji zmečkalo vse prste.

Letni časi. Spevoigra. Slovenski mladini poklonil Ant. Kosi. Cena 3 K 20 h. — Samo „Besedilo spevoigre „Letni časi“ stane 24 h; če se naroči večje število, primerno ceneje. Za letošnjo Veliko noč nam je podaril v zelo priključni zunanji obliki krasno pisanko požrtvovalni in delavni vzgojitelj g. Ant. Kosi. „Letni časi“ je venec lepih pesmi za deklamacije in petje bodisi eno-, dvo- ali triglasno s spremljevanjem glasovirja. Ker je celo delo zelo priprosto in lahko, pa vendar pravilno prirejeno, se bo dalo brez posebnih težav mnogokje izvajati. In prepričani smo, če se bodo začele prirejati večkrat šolske slavnosti s petjem in sicer izbranim in zanimivim vzporedom, bo to le v blagor mladine in šoli sami v korist: otroška srca se bodo šole oklenila z ljubeznijo, ker bodo spoznala v njej res učiteljico za življenje in svojo pravo prijateljico, da, drugo mater; lepa igra in pesem jih bo z večjo silo, ko vsa stroga disciplinarna sredstva navajala k dobremu, ker blaži srce in s tem močno vleče tudi voljo. Želeli bi pa, naj bi tudi šoli odrasla mladina imenovano spevoigro proizvajala, zlasti v krajih, kjer je ista organizirana, šola pa morda še v rokah narodnih nasprotnikov. Zato opozarjamo zlasti vodstva deklških zvez na to delo; te bodo same imele s krasnimi deklamacijami in pesmimi mnogo veselja, hkrati pa dobé lepo snov za svoje prireditve. Saj vemo, da ponekod postajajo slavnosti že enolične, ker manjka raznovrstne tvarine za nje. Evo vam tukaj čisto novo in hvaležno nalogo! — Gospod prireditelj je pa tudi s tem delom, kakor s svojo knjižnico, storil zelo dobrodelo za našo mladino in s tem za ves narod. S. S.

Cerkvene stvari.

Od Sv. Urbana pri Ptuj. Na belo nedeljo, dne 30. aprila bo naš rojak, č. gospod P. Pavel Potočnik daroval prvo sv. mašo pri Sv. Urbanu nad Ptujem.

Prestave pri č. misijonarjih. Č. g. Alojzij Pogorelec je prestavljen od Sv. Jožefa pri Mariboru k Sv. Jožefu nad Celjem, č. g. Mihael Klančnik od Sv. Jožefa nad Celjem v Ljubljano in č. g. Fr. Doberšek iz Ljubljane k Sv. Jožefu pri Mariboru.

Marijino življenje. V naši tiskarni je izšla zopet nova knjiga. Naslov ji je: Kartuzijanskega brata Filipa Marijino življenje. Po staronemškem izvirniku priredil Matija Zemljich, (kaplan pri Sv. Jakobu v Slov. gor.) Knjiga, ki je izšla v založbi prevajateljevi, se dobiva tudi v tiskarni sv. Cirila v Mariboru. Cena se v kratkem naznani.

Na Breznem ob kor. žel. je letos bratovska nedelja druga po Veliki noči.

Društvena poročila.

Učiteljsko društvo za ptujski okraj zboruje v okoliški šoli v četrtek, dne 4. maja t. l. ob 1/2 10. uri dop. Dnevni red: 1. Zapisnik. 2. Dopisi. 3. Računanje na nižji stopnji, osobito povdarjaje merjenje in deljenje. Podavatelj: g. prof. Lavtar. 4. Poročilo o obč. zboru „Zveze“. 5. Volitev delegatov za „Zvezo“. Po zborovanju prijateljski sestanek v „Narodnem domu.“ K prav obilni udeležbi vabi J. Kopic, t. č. predsednik.

Iz St. Ilja pri Velenju. Veseli velikonočni prazniki so minuli. Z veseljem in radostjo podal se je vsaki v milo, lepo cerkvico k sv. opravilu. Zares, vse se veseli Velike noči, posebno mali otročki, koji dobivajo od botrov po stari navadi pisanko. Zaslišalo se je ob praznikih, da snujejo tukaj bralno društvo, kar se posebno z velikim veseljem pozdravlja. Zopet korak naprej! To je lepo! Kmetijsko zadrugo in sadjarsko in vinarsko društvo že imamo, zdaj še pa prav potrebno bralno društvo pride! Vsa čast, mili mi rojaki! S ponosom lahko rečete „malo nas je, pa mi smo možje in pošteni fantje.“ Pokažite torej, kaj morete! Ki ste že itak izobraženi in, želite imeti ne samo časopise doma, ampak iste skupno v bralnem društvu tudi za tiste, kateri si jih ne morejo preskrbeti. Saj imate može, kateri se trudijo za probujo in blagostanje krasne dolinice, na čelu njim župan g. Martin Koren in g. Ivan Kranjc in še več drugih. Slišal sem, da se fantje zelo zanimajo in prizadevajo za bralno društvo, posebno pošten in priden fant Franc Verdev. Hvalevredno je to in posebej za fante koristno, da bodo ob nedeljah vsaj kaj brali, ne pa po gostilnah se pomikali. Pristopite toraj mnogoštevilno, saj celo leto ena kronca ni veliko in lahko jo vsaki žrtvuje. Torej na noge, in pokažite vašim sosedom v Velenju, katerih bralno društvo na jetiki hira, da pri vas ne bo tako, da se boste prizadevali, kar boste osnovali, da boste tudi to vzdrževali in da bo društvo tako procvitalo, kakor na Dobrni. Nadejam se torej, da se boste zbrali prihodnjo nedeljo, dne 30. t. m. ob 3. popoldan v šolski sobi v obilnemu številu, da se bo bralno društvo osnovalo. Na veselo svidenje!

Novo društveno življenje. V postu je nastal, kakor je samo osebi razumevno, majhen prestanek v našem društvenem življenju. Zdaj pa, ko se je po cerkvah odpela aleluja, bo zopet društveno življenje dobilo svoje pravice. Naš vzor je, da se kolikor mogoče, prirejajo poučna predavanja. Naš kmetijski narod si le tako zagotovi trdno stališče v gospodarskem in političnem oziru, če si pridobi visoko izobrazbo. Čim bolj izobraženi bodo slovenski kmetje, tem bolj nepremagljivi in samostojni bodo postali. Resno in trezno, kakor naši bratje Čehi na severu, moramo smatrati življenje ter se tudi za vse boje dobro pripraviti. Slovita slovenska lahkomišelnost mora izmed nas izginiti. Na Kranjskem se je katoliško-narodna stranka zopet z vso ji lastno navdušenostjo poprijela izobraževalnega dela že pred

Ponos vsake gospo-
dinje je dobra kava.

**Kathreinrjeva
Kneippova sladna kava**

se ne bi smela pogrešati
več v nobenem gospo-
dinjstvu, kadar se na-
pravlja kavina pijača.

o o o

Kahtevajte le izvirne zavojke
z imenom »KATHREINER«.

Trgovina z železnino „Merkur“ P. Majdič, Celje

priporoča: **Traverse, železniške šinje cement, cevi iz kamenščine in strešno lepenko.**

Razne poljedelske stroje
posebno pa
peronospora-brizgalnice.

! Gumi za cepljenje!

Kose, srpi in najboljši brusni kamni. Mreže iz trnjeve žice za ograje. Železno pohištvo in stoli ter mize za vrtove.

Cenik poljedelskih strojev je izšel. 311 2

Velika iznajdba!

Nobenega smrada več v pisoarjih in straniščih! Isti izgledajo snažno pri porab „Kragl-Waterloos Urinöl“.

Od izvedencev priznan izdelek za mazanje pisoarjev in stranišč. Prodajo ima samo **Alojz Jožef Riha**, uradno konces. zavod za vpeljavanje plina, in vodo, stavbinski in oriamentalni in galanterijski klepar v Mariboru, Koroška cesta št. 14. Priporoča se tudi v izdelovanju vseh v njegovo stroko spadajočih del.

Priznan specialist za napravo kopališčnih sob, klozetov, pisoarjev, za vpeljavo plina (acitelin) in leseno-cementnih streh. Vsa instalacijska in kleparska popravila točno in po ceni. 227 6-6

Proračuni in odgovori brezplačno.

Semenje!

Najboljša

Semenje!

vrtna, poljska in gozdna semena, ki zanesljivo klijejo, priporoča znana trgovina s semenom 188 6-6

M. Berdajs v Mariboru

Semenje!

na Zofijinem trgu.

Semenje!

Konjak

iz starega, domačega vina, prodaja franko 4 steklenice 12 K, 2 l. 16 K, novo naravno Franc žganje 2 l K 9-60, žganje iz drožja, tropin in vinskih ostankov 2 l K 5-60. 85 48-11

BENEDIKT HERTL,

posest. graščine Golič pri Konjicah. Štajersko. — Zaloga pri Alojzu Quandestu v Mariboru, Gosposka ulica.

Kuverte

s f i r m o
priporoča

tiskarna sv. Cirila
v Mariboru.

Franc Podgoršek,

bandažist in izdelovatelj rokavic

Burggasse 7 v MARIBORU Grajska cesta 7

priporoča svojo veliko zalogo rokavic za gospode in dame, bele rokavice za uniformo, kakor tudi vsakovrstne rokavice iz usnja v vseh modernih barvah in najboljše kakovosti. Nadalje se priporoča v izdelovanje podpornih aparatov pri skrivljenem ali sključenem telesu, izdelovanje umetnih udov, preveze za kilo tudi za najtežje bolezni, preveze za trebuh, suspenzorije in vsa druga v njegovo stroko spadajoča dela po najnižjih cenah. Predmeti za postrežbo pri bolnikih in za ohranjenje zdravja, kakor tudi gumi-specijalitete so vedno v zalogi.

Za obilen obisk prosi z odličnim spoštovanjem

Franc Podgoršek.

10 12-1

Vizitnice

priporoča

tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Vsaka beseda
stane 2 v

Najmanjša
objava 45 v.

MALA OZNANILA

Vsaka beseda
stane 2 v.

Večkr. objava
po dogovoru.

Vsaka beseda stane 2 vin.

Ti inserati se samo proti predplačilu sprejemajo; pri vprašanjih na upravnistvo se mora znamka za odgovor pridejati.

Prodaja se.

Stampilje iz kavčuka, modele za predtiskarije izdeluje po ceni Karol Karner, zlatar in graver v Mariboru, gosposka ulica št. 15. 426 51-44

Hiša št. 137 v Studencih pri Mariboru v bližini cerkve sv. Jožefa in šole se prodaja. Hiša ima 4 stanovanja. 100 10-10

Posestvo v Fürstu št. 25 s hramom, 3 sobe, kuhinja, hlevi, drvarnica, posestvo meri 40 1/2 orala, se prodaja za 5000 kron. 1000 kron ostane v hranilnici vknjižene. Pri pogodbi je plačati 1000 kron, ostali znesek se lahko izplača na obroke 4 1/2 % obrestovane. Kupna pogodba se izve pri Martin Ravnjaku, lesotrcu v Brestenici pri Mariboru. 264 4

Novo zidana hiša v Studencih z dvema stanovanjema, mali vrt, 1 klet, se po ceni prodaja. Naslov pove upravnistvo „Slov. Gospodar“ v Mariboru. 258 6-5

Vill podobna hiša na deželi (na Štajerskem) 1 nadstropje, 5 oralov zemlje, sadonosnik, vinograd in njiva, ob okrajni cesti, sposobna za vsako obrt, se prodaja za 2200 gld. iz proste roke. Natančneje Jožef Sorko, Vilkom 7, Jarenina. 262 3-2

Fino moko, dobro moko za kruh, rozine, cibebe, germ, limone, dišave, prodaja najceneje in najboljšo Vit Murko, speccarijska trgovina, Maribor, Mellingerstrasse št. 24. 300 3-3

Hiša, blizu cerkve sv. Jožeta v Studencih pri Mariboru se prav po ceni prodaja z dobro najemščino in z velikim vrtom. Naslov pove upravnistvo. 282 3-3

Novo zidana hiša z 2 sobama, kuhinjo, kletjo in lepim vrtom se po ceni prodaja v Studencih, Pekrska cesta 192 pošta Maribor. 288 3-3

Novozidana hiša, jedno nadstropna, je takoj za prodati ali pa zamenjati z drugo v Mariboru ali v okolici. Vpraša se Lenaugasse 25. I. št. 6. 292 3-3

Dve posestvi na prodaj, eno meri 19 oralov, cena 4800 K, drugo 9 oralov cena 3600 K. Dobri stan, stavbe srednje vrednosti. Prodaja se tudi skoraj nova parna mlatilnica za polovično ceno in hitrem plačilu cena 2760 K. Oglas pri V. Bauman, Šavnica, Sv. Ana na Kremlbergu. 294 3-3

Novo zidana hiša se prav po ceni prodaja v Studencih pri Mariboru, Lembaherstrasse 162. 318 3-2

Posestvo, katero meri približno osem oralov z lepim zidanim hramom in dobro gredočim minom na Pesnici se prodaja. Dalje se izve pri Francu Lorbec, mlinarju v Zgornji Voličini. 314 2-2

Hiša v Mozirji se prodaja za 1600 gld. z popolno opravo za barvarijo. Pri kupcu je plačati 200 gld. ostali denar zna ostati na obresti po 4 %. Več pove Franc Fide v Mozirji. 302 3-2

Mlin se želi v najem vzeti za dalj časa, tudi več let, večji ali manjši z nekoliko posestvom. Ponudbe sprejema Iv. Turnšek, mlinar v Mozirji. 309 3-3

Otvoritev gostilne. Naznanim, da sem prevzel v Mellingerbergu pri Mariboru gostilno „zur neuen Brühl“, 10 minut iz mesta, ter postrežem z okusnim domačim, pristnim vinom, priljubljenim Götzovim pivom, z okusnimi domačimi klobasami in sploh z mrzlimi jedili. Za obilen obisk prosi Jožef Kokol, gostilničar. 322 2-1

Malo posestvo ki obstoji iz ene hiše, njive, sadonosnik in nekaj lesa, skupaj 5 oralov. Cena 1700 gld. Natančneje pri Sebastian Leopold v Št. Ilju v Slov. gor. 323 2-1

Novozidana hiša v Studencih hš. št. 185 pri Mariboru, pet sob, 4 kuhinje, lep vrt, studenec, in v hiši grajzerija, se takoj za 3100 gld. prodaja. Izplača se lahko samo 1000 gld., drugo ostane od posojilnice. 327 3-1

Novozidani hram, 4 hiše, 4 kuhinje, lep vrt je pri Sv. Jožetu na prodaj. Naslov pri upravnistvu. 321 2-1

Proste službe.

Krojaškega učenca sprejme takoj Čaplo Jakob, krojač v Selnici ob Dravi. 291 3-3

Učenca sprejme takoj v uk Florijan Kučunda, vrvar v Mozirju. 290 3-3

Izurjena kuharica, 38 let stara, ki se razume na gospodinjstvo išče službe, najraje v kakem župnišču. Naslov pri upravnistvu. 284 3-3

8 letna deklica se odda takoj za svojo. Naslov se izve v upravnistvu. 285 3-3

Krojaški pomočnik se v stalno delo takoj sprejme pri g. Ivanu Partlič, v Studencih pri Mariboru štev. 49. 317 3-2

Pekovskega učenca v starosti 16 do 18 let, krepke postave, sprejme takoj v poduk Janez Čakš, pekovski mojster v Slov. Bistrici. 308 3-2

Mežnar, vratar ali postrežnik, 18 let star, lepega vedenja, išče službe. Nastop precej. Naslov pove upravnistvo. 306 3-2

Učenca sprejme pekarski mojster Ljudevit Halbwirt v Slov. Bistrici. 305 3-2

Hlapca in deklo sprejme proti dobri plači Franc Goričar v Letusu, Retica ob Paki. 324 2 1

B. Talento,

prodajalna drv in premoga
Maribor, Mellingerstrasse 12

se priporoča. Naročila se tudi sprejemajo v trgovinah J. Janšek, F. Hartinger, C. Weingerl v Tegetthoffovi ulici, M. Berdajs, Sofijni trg, Filiala Weigert Bismarkova ulica in v hočki mlekarni Sammerlingova ulica. 62 26-7

Pozor!

Najbolj trpežni in fini

klobuki

se kupujejo po nizki ceni pri

Francu Jankovič

255 8-4 v Vitanju.

Popravila ur

izvršuje 326 2-1

najcenejše in najboljše

E. Gfrerer,

urar, v Gradu 28, Maribor.

Ustanovljeno 1765

Ustanovljeno 1765

Prva največja zaloga

klobukov

po najnižji ceni je pri

Wiljemu Leyrer, klobučar

Maribor, Gospodska ulica šte. 22 na voglu Poštne ulice.

Glavna zaloga od Panizza in Habig-klobukov.

Popravila se takoj in dobro izdelajo.

312 3-2

Zahvala.

Podpisani sem 12. marca t. l. pogorel in sem bil pri zavarovalnici „Grački“ za poslopje in pri banki „Slaviji“ za premičnine zavarovan, ker pa mi je banka „Slavija“ mojo škodo tako pošteno precenila in tako v zadovoljnost mi po njenem glavnem zastopniku v Mariboru izplačala, da sem popolnoma zadovoljen in si štejem v dolžnost se tem potom zahvaliti cenjenemu generalnemu zastopu v Ljubljani in tudi glav. zastopu v Mariboru, g. Ivanu Verasu, kateri je tudi pri cenitvi se potrudil, da se je na vsako reč mislilo. To zavarovalnico, jedino našo narodno, priporočam vsakemu; zavarujte vaše imetje pri banki „Slaviji“, kjer boste v resnici pošteno zavarovani. Svoji k svojim!

Gersdorf, dne 10. aprila 1905.

Franc Glaser,
posestnik.

Izjava.

Jaz, Janez Verhnjak, po domače Grint Mesner, posestnik v Pamečah, obžalujem, da sem neosnovano razžaljeno govoril o g. Janezu Uršej, občinskem predstojniku v Pamečah, da je on poneveril 10 K občinskega denarja, zaradi česa je bil imenovan gospod javno obdolžen. Izjavljam, da nisem imel nikakega povoda, dvomiti nad poštenostjo g. Janeza Uršej, prosim ga javno odpuščenja za razžaljenje, katero sem izrekel povodom pogovora z nekim sosedom, ter se mu zahvalim da je zaradi te izjave odstopil od tožbe proti meni.

Slovenjgradec, dne 19. aprila 1905.

Janez Verhnjak m. p.

Pesmi

iz molitvesika

Venec pobožnih molitev in svetih pesmij

VII. natis

(za-se vezane)

se dobiva v tiskarni sv. Cirila v Mariboru. — Cena: v platno vezano K 1.50, s pošto vred K 1.60.

Ta knjižica se posebno toplo priporoča vsem cenj. gg. pevcem in pevkam.

Demetriji Glumac,

kotlarski mojster

Kaserngasse 13. MARIBOR Kaserngasse 13.

priporoča svojo veliko zalogo

kotlov,

najboljših

čistobakrenih

501 10-2 brizgalnic itd.

Prevzame tudi popravila, katera izvrši točno in po ceni.

Lepe podobice s črnim okvirom kot spominki

za v molitev priporočene ranjke.

Primeren tisek na drugi strani oskrbimo hitro in lično.

100 kosov od 80 kr. do 1 gid. 80 kr.

K obilim naročilom se priporoča

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Zdravje je največje bogastvo!

Kapljice sv. Marka.

Te glasovite in nenadkriljive kapljice sv. Marka se uporabljajo za netranje in zunanje bolezni.

Osobito odstranjujejo trganje in otakanje po kosteh v nogi in roki ter ozdravijo vsak glavobol. Učinkujejo nedosegljivo in spasonosno pri žledenih boleznih.

ublažujejo katar, urejujejo izmeček, odpravijo naduho, bolečine in krče, pospešujejo in zboljšujejo prebavo, čistijo kri in dreva. Prežene velike in male gliste ter vse od glist izhajajoče bolezni. Delujejo izborni proti hripavosti in prehladenju. Letijo vse bolezni na jetrih in slezih ter koliko in čipanje v želodcu. Odpravijo vsako mrzlico in vse iz nje izhajajoče bolezni. Te kapljice so najboljša sredstvo proti bolezni na maternici in madroni ter ne bi smele manjkati v nobeni meščanski in kmečki hiši. Dobiva se samo: Mestna lekarna, Zagreb, zato se naj naročujejo točno pod naslovom:

Mestna lekarna, Zagreb, Markov trg št. 68, poleg cerkve sv. Marka.

Denar se pošilja naprej ali pa povzame. Manj kot ena dvanajstotina se ne pošilja. — Cena je naslednja in sicer franko dostavljena na vsako pošto:

1 ducat (12 steklenic) 4 K.	4 ducate (48 steklenic) 14.60 K.
2 ducata (24 steklenic) 8 K.	5 ducatov (60 steklenic) 17.— K.
3 ducate (36 steklenic) 11 K.	

Imam na tisoče priznanih pisem, da jih ni mogoče tu tiskati, zato navajam samo imena nekaterih gg., ki so s posebnim uspehom rabili kapljice sv. Marka ter popolnoma ozdravili. Ivan Baretičič, učitelj; Janko Kisur, kr. nadlogar; Stjepan Borič, župnik; Ilija Mamić, opankar; Zofija Vukelić, šivilja; Josip Seljanič, seljak itd.

Ustanovljena 1. 1360.

Mestna lekarna, Zagreb,

Markov trg št. 68, poleg cerkve sv. Marka. 646 20-17

Zdravje je največje bogastvo!

V najem se da

skupaj ali na drobno za več let pod ugodnimi pogoji, oziroma proda tudi proti plačilu na obroke lepo planinsko posestvo z lastnim lovom blizu Šoštanja in Mozirja, v davčni občini Belevode na Štajerskem, z dobrimi stavbami za stanovanje, dobrimi hlevi, z mlinom za dom, 5 malimi marofi in lastno žago, okoli 25 oralov njiv, 35 oralov travnikov, 100 oralov pašnika in 200 oralov gozda. Posestvo se proda z zaraščenim ali posekanim gozdom ter se isto lahko vsak čas ogleda. Natančnejša pojasnila daja lastnik Josip Goljevšček, lesni trgovec v Gorici, Primorsko.

280 3-3

J. N. Peteršič v Ptuj

priporoča slav. občinstvu različno drobno in papirno blago, kakor šolsko orodje, tako da si vsaki kupec omenjene predmete po zelo nizki ceni pri domačem in solidnem trgovcu priskrbi. Gospodom trgovcem se vse zgoraj omenjeno blago po brezkonkurenčnih cenah prodaja. Zunanja naročila se točno izpeljejo.

298 3-3

točno izpeljejo.